

“Книгата в ръцете ти е огледало... Какво видя там?”

V - VIII клас

Книгата в ръцете ти е огледало...

Отварям те...

Разлиствам страниците ти една по една и започвам...

Попадам в света, който пресъздаваш... Откривам. Разбирам. Научавам. Колко странно е да намериш себе си в късче хартия... да пресъздадеш образ с въображението си... да го почувстваш...

Всяка книга разказва собствена история и всеки открива себе си в една от милионите крилати истории, които кацат в ръцете ни и покоряват въображението ни.

Попадаме в непознат за нас свят, който с течение на времето става наш дом или по-скоро утеха, нужна за откъсването ни от тежката реалност, която за книгите е като изпепеляващ огън. Но въпреки огромната мощ на реалността, книгите остават при нас като неразрушимо огледало, което ни дава криле и ние политаме в приказния му свят.

Всяко огледало ни отвежда на различно място, в един различен свят с различни герои. Тези огледала чакат някого, когото да откъснат от реалността и да отведат в своя свят. Някого, на когото да разкажат историята си. Докато огледалата чакат, ние ги търсим. Търсим онова, което ще успее да завладее душата ни, изгорена от огъня. Търсим огледалото, в което да видим образа си и да почувстваме завладяващата му история.

Но не всеки успява да го открие, затова повечето от нас мислят тези вълшебни огледала за непотребни стъкълца.

Аз те открих, скъпо огледалце... Летя из твоя свят... Намерих образа си в теб. Но ще продължа да търся още, защото реалността продължава да бъде тежка, а ние винаги ще имаме нужда от крилата, с които ни дарявате.

Ива Стоянова, VI б клас
СОУ „Никола Й. Вапцаров“- гр. Петрич
Втора награда